

17 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2026

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ

† Τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἱεροῦ ναοῦ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς.

Συμεὼν ἱερομάρτυρος τοῦ ἐν Περσίδι (†344). Ἀδριανοῦ μάρτυρος (†251), Μακαρίου ἐπισκόπου Κορίνθου († 1805).

* * * * *

Ο ΟΡΘΟΣ

Λαβὼν ὁ ἱερεὺς εἰς χεῖρας τὸ θυμιατήριον, ἴσταται ἐνώπιον τῆς Ἁγίας Τραπέζης, καὶ θυμιῶν τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, λέγει ἐκφώνως· Δόξα τῇ ἀγία καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῶ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ τοῦ λαοῦ ἀποκρινομένου τό, Ἀμήν, ἄρχεται ὁ ἱερεὺς ψάλλον μεγαλοφώνως τὸ παρὸν τροπάριον·

Ἦχος π̄ ᾠ Πα ϕ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος
ἕτερον

Ἦχος π̄ ᾠ Πα ϕ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις εν τοις μνη μα α σι ζω ην χα ρι σα α με
νος

Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται τρεῖς ἄνευ στίχων καὶ ὑπὸ τῶν χορῶν ἐξάκις, τοῦ ἱερέως θυμιῶντος καὶ λέγοντος τοὺς ἐπομένους στίχους·

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ

αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.
(ξζ' 2)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός,

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. γ'. οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. (ξζ' 3) Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν, [ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ.] (ξζ' 4)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. (ριζ' 24)

Χριστὸς ἀνέστη...

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Χριστὸς ἀνέστη...

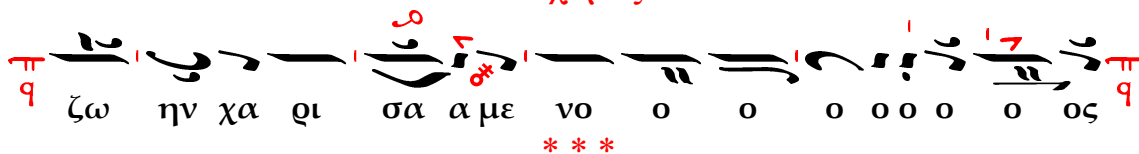
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ πάλιν ὁ ἱερεὺς, γεγονωτέρα φωνῇ·

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας,

Καὶ ὁ χορὸς·

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Ὁ διάκονος λέγει τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς η΄, καὶ τῆς Θεοτόκου εἰς στ΄ [ἢ εἰς δ΄ καὶ δ΄].

Ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

ᾠχος 4 Πα ρ

ᾠδὴ α΄

A να στα σε ως η με ρα λαμπρυν θω μεν λα
οι ^Δ _δ Πα σχα Κυ ρι ου Πα α σχα ^Δ _δ εκ γαρ θα
να του προς ζω ην ^Δ _δ και εκ γης προς ου ρα νον Χρι
στο ος ο Θε ος η μα ας δι ι ε βι βα σεν ^Δ _δ ε
πι νι κι ον α α δο ον τας ^π _ρ (δίς)

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

K α θαρ θω μεν τας αι σθησεις και ο ψο με θα ^Δ _δ
τω α προ σι τω φω τι της Α να στα σε ως ^π _ρ
Χρι στο ον ε ξα στρα πον τα ^Δ _δ και χαι ρε τε φα σκον
τα ^Δ _δ τρα νω ως ακου σο με θα ^Δ _δ ε πι νι κι ον α α
δο ον τες ^π _ρ

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

O υ ρα νοι μεν ε πα ξι ως ευφραι νε σθω σαν ^Δ _δ

γη η δε α γαλ λι α α σθω ε ορ τα ζε τω
 δε κο σμος ο ρα τος τε α πας και α ο
 ρα τος Χρι στο ος γαρ ε γη γερται ευ φρο συ νη
 αι ω ω νι ι ος

Εἶτα τῆς Θεοτόκου, οὔ ἡ ἀκροστιχίς:
 Νικηφόρου Καλλίστου τοῦ Ξανθοπούλου.
 Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νυν πη γα σαις μοι Παρ θε νε Θε ο το κε πη
 γη χα α ριν δι δε σα λο ο γω ως α νυ
 μνη σω σε πη γην την βλυ στα νσαν ζω ην και
 χα α ριν πι στοις συ γαρ ε ε νυ ποστατον Λο γον ε
 πη η γα α σας

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ια τρει ον υ περ φυ σιν ο να ος σε μνη
 δει ει κνυ ται πα σι Κο ο ρη εκ γαρ θα να τω
 προ φα νωσ τωσ προ στρεχον τας πι στωσ σα φω ως α
 νι στα και πα α σι ι την αφθονον α να βλυ ζει

γλυ κυ υ τη η τα

Δόξα.

Κ α ταρ ρε εις ου ρα νο θεν α κε νω τως η
μιν χα α ρι τας ον τως μο ο νη τον γαρ τυ
φλωτ τον τα ποι εις α να βλε πειν προς το φως βορ
βο ο ρω και νω φω νη η σα α σα α νω θεν
περ εν νοι αν τω Λε ε ο ον τι

Καὶ νῦν.

Η κοι νη φι λο τι μι α τς βο ρο τει ου σεμ
νη Χαι αι ρε Μα ρι α Χαι αι ρε ο γαρ των
ο λων ποι η της ε πι σοι ως περ στα γων κα
τε ε βη σα φως Πη γη ην σε ε α θα να τον
να δει ξας θε ο ο νυ υμ φε

Καταβασία.

Α να στα σε ως η με ρα λαμπρυν θω μεν λα
οι Πα σχα Κυ ρι ου Πα α σχα εκ γαρ θα
να του προς ζω ην και εκ γης προς ου ρα νον Χρι

στο ος ο Θε ος η μα ας δι ι ε βι βα σεν ε

πι νι κι ον α α δο ον τας

Xρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα

να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω

ην χα ρι σα α με ε νος (δύς) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

X^{Πα}ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α

τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημα σι ζω

Παην χα ρι σα α με ε νος

Aνα στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι

ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα.

ὠδὴ γ'

Δευ τε πο μα πι ω μεν και νον ουκ εκ πε τρας α

γο ο νου τε ρα τουρ γου με νον ^π αλλ α φθαρ σι
 ας πη γην ^Δ εκ τα αφου ομ βρη σαν τος Χρι στου ^Δ εν
 ω στερε ου ου με ε θα ^π (δίζ)

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νυν παντα πε πλη ρωται φω τος ^Δ ου ρα νος τε και
 γη η και τα κα τα χθο νι α ^π ε ορ τα ζε τω
 γουν πα σα κτι ι σις ^Δ την ε γερ σιν Χρι στου ^Δ εν η
 ε στε ρε ε ω ω ται ^π

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Χθες συ νε θα πτο μην σοι Χρι στε ^Δ συ νε γει ρο μαι
 ση η μερον α να σταν τι σοι ^π συ νε σταυ ρου μην
 σοι χθες ^Δ αυ το ος με συν δο ξα σον Σω τηρ ^Δ εν τη
 βα σι λει ει α α σου ^π

Τῆς Θεοτόκου. Ἦχος καὶ εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φω τει νον σε α γι ον να ον ^Δ τς Δε σπο τς
 των ο λων Κο ο ρη ε πι στα μαι ^π και α φθαρ

σι ασ πη γην το υ υδωρο ρρε ουσαν Χρι στον
εξ ου πο τι ζο ο με ε θα

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ο σην χα ριν Δε σποινα Πη γη Αυ το κρα το ρι
δι δως ου ου ρων την προ ο δον ε πε χο με
νην δει νως τσ λι ι θσ υ πο στα σιν φρι κτην
υ δα τι λυ υ σα α σαν

Δόξα.

Ρ ε ει χα ρις αφ θονος εκ σθ Θε ο το κε Παρ
θε νε χυ υ δην πη γα ζσ σα χω λοι σκιρ τω
σιν εν σοι λε πρω ων κα θα ρι ζε ται πλη θυς
δαι μονες πνι ι γο ον ται

Καὶ νῦν.

Ο λοις νε μεις ι α σιν πι στοις βα σι λευ σι δη
μο ταις και πε ε νη σιν αρ χου σι πτω χοις πλσ
σι οις κοι νως το υ υδωρο χε ου σα Πη γη
α ποι κιλον φα αρ μα α κον

Καταβασία.

Δ ευ τε πο μα πι ω μεν και νον ουκ εκ πε τρας α
γο ο νου τε ρα του ρ γου με νον αλλ α φθα ρ σι
ας πη γην εκ τα αφου ομ βρη σαν τος Χρι στου εν
ω στερε ου ου με ε θα

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω
ην χα ρι σα α με ε νος (δίσ) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω
ην χα ρι σα α με ε νος

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορός Ἀμήν.

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, χύμα.

Ποίημα Ρωμανοῦ τοῦ μελωδοῦ.

Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες, ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ ἄδου καθεῖλες τὴν δύναμιν· καὶ ἀνέστης ὡς νικητής, Χριστέ ὁ Θεός, γυναιξί μυροφόροις φθεγξάμενος· Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος, ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Εἶτα, Κάθισμα τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος πλ. δ' Νη ς

Την α ε ε να ον κρη η νην και ζω η ραν
την πη γα α ζσ σαν ρει ει θρα θει αν Πη γην
φω ω νως αι νε σω μεν οι την χα ριν αι τσ με νοι
καθ ε καστην βρου υ ει και γαρ τα ι α μα τα
πο τα μων τα ρευ μα τα δει κνυ σα ε λα χιστα
θεν κα τα χρε ος προ σι ον τες εν πο ο θω
πι στω ως α ρυ σω με θα εκ Πη γης α νε ξαν τλη
τον ρω σιν ον τως α α θα να τον
σαν σα φως των ευ σε βων τας καρ δι ας και χει λε
σιν εκ βο ο η σω μεν συ ει ει των πι
στων το παρα μυ υ θι ι ον

Εἶτα αἱ δ', ε' καὶ Γ' ᾠδαὶ τῶν κανόνων.
Ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα.

Ἦχος Ἱ Πα ρ

ᾠδὴ δ'

Επι της θειας φυλακης ο θε η γο ρος Αβ
βα κουμ στη τω μεθ η μων και δει κνυ υ τω φα ε
σφο ρον αγ γε λον δι α πρυ σι ως λε γοντα ση με
ρον σω τη ρι α τω κο ο σμω ο τι α νε ε στη
Χρι στος ως παν το δυ υ να α μος

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Αρ σεν μεν ως δι α νοι οι ξαντην παρ θε νευ
ου σαν νη δυν πε φη νε Χρι στος ως βρο τος δε α
μνο ος προση γο ρευται α μω μος δε ως α γευστος
κη λι δος το η με τε ρον Πα α σχα και ως Θε
ος α λη θης τε λει ος λε ε λε ε κται

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ως ε νι αυ σι ος α μνος ο ευ λο γου μενος
η μιν στε φανος χρη στος ε κου σι ι ως υ περ

παντων τε θυται Πα α σχα το κα θαρ τη ρι ον και
 αυ θις εκ του τα φου ω ραι αι ος δι και ο
 συ νης η μιν ε λαμψεν η η λι ι ος

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ο θε ο πα τωρ μεν Δαυ ιδ προ της σκι ω δης κι
 βω του η λα το σκιρ των ο λα ος δε του Θε ου
 ο α γι ος την των συμ βο λων εκ βα σιν ο ρων
 τες ευ φραν θω μεν εν θε ε ως ο τι α νε ε στη
 Χρι στος ως παν το δυ υ να α μος

Τῆς Θεοτόκου. Ἦχος καὶ εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Υ περ την ψαμ μον α λη θως και τας στα γο νας υ
 ε των πε φυ κε Παρ θε νε τα πλη η θη της πη
 γης των ερ γων σα α κα τα παυστως ρε ον τα α πα
 σαν ε πι χθο να πλσ ι ι ως παν τα νο σθ εν τα δει
 νως τα χος ι ω ω με ε να

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κ α τα σχε θεν τα γυ ναι κος υ πο καρ κι νθ τον

μα ζον υ δωρ ε πι χει ται Παρ θε ε νε της Πη
γης οσ Δεσ ποινα και πα ραν τι κα πε πανται πα θηθα
να τη φο ρα τω ρει ει θρω και ο καρ κι ι νοσορ
θα βαι νειν ε γνω ω ρι ι σεν
Δόξα.

A κα τα νο η τον εν σοι και υ περ φυ σιν το
πρα χθεν ε νε στι σα φως Θε ο το ο κε το γαρ
υ δωρ γι νε ται το της Πη γης οσ ι α μα νο σω
θα να τη φο ρων ε ναν τι ι ον ο περ η φυ υ
σις σα φως οι δενου δε ε πο ο τε
Καὶ νῦν.

A ει θανα τοι με ο εχ θρος ταις ε νη δο νοις
προ σβο λαις Δεσ ποινα Πη γη Θε ο το ο κε μη πα
ρι δης προ φθασον η τα χι νη βο η θει α τσ τσ
δε των πα γι δων με λυ υ τρσ ι να υ μνω ω σε α
ει την πο λυ υ υ μνη η τον

Καταβασία.

Επι της θειας φυλακης ο θε η γο ρος Αβ
βα κουμ στη τω μεθ η μων και δει κνυ υ τω φα ε
σφορον αγ γελον δι α πρυσι ως λε γοντα ση με
ρον σωτη ρι α τω κο ο σμω ο τι α νε ε στη
Χριστος ως παν το δυ υ να α μος

Χριστος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι
ην χα ρι σα α με ε νος (δίζ) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ^{Πα}ριστος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημα σι
ην χα ρι σα α με ε νος

Ανα στας ο Ι η σους α πο του τα φου
κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὡδὴ ε΄. Τῆς ἑορτῆς.

Ο ρ θρι σω μεν ορ θρου βα θε ε ος και αν
τι μυ ρου τον υ υμνον προ σοι οι σω μεν τω Δε
σπο τη και Χρι στον ο ψο με θα δι και ο συ νης
η λι ον πα σι ζω ην α να τε ελ λο ον τα (δίς)

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τ ην α με τρον σου ευ σπλαγ χνι αν οι ταις του
Α δου σει ραι αις συ νε χο ο με νοι δε δορ κο τες
προς το φως η πει γον το Χρι στε α γαλ λο με νω
πο δι Πα σχα κρο τεν τες αι ω ω νι ι ον

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Π ρο σελ θω μεν λαμ πα δη φο ροι τω προ ι ον
τι Χρι στω ω εκ του μνη η μα τος ως νυμ φι ω
και συ νε ορ τα σω μεν ταις φι λε ορ τοις τα ξε σι
Πα σχα θε ου το σω τη η ρι ι ον

Τῆς Θεοτόκου. Ἦχος καὶ εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λ α λᾶ με να Κο ρη Παρ θε ε νε τα της
Πη γης σᾶ τω ο ον τι τε ρα στι α κα τα πλη ητ τει
των βρο των δι α νοιαν υ περ γαρ φυ σιν πε φυ κε
παν τας πι στῆς α γι α α ζο ον τα

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ι στο ρη σε πο κος το Μα αν να και Σι λω
αμ και η πε ετραπη γα α ζᾶ σα Σο λο μων τος
η στο α την χα ριν σᾶ τα Ι ορ δα νει α να
μα τα και η πη γη Σα μα ρει ει τι ι δος
Δόξα.

Σ τα γο νες σᾶ Κο ρη Παρ θε ε νε αι της Πη
γης και νε κρο ον α νε ζω ω σαν υ περ λο ο γον το
πραχ θεν και εν νοιαν τα σα γαρ παν τα Πα να γνε
λονι κα τον αν θρω ω πι ι νον
Καὶ νῦν.

Τ α πα θη μᾶ Κο ρη ι α α σαις της αι μορ
ροι ας πη γη ην η ξη ρα να σα και το ρι γος της

φλο γος την α να ψιν και εκ τι κην δι α θε σιν

ου ρων δε σμα και γα στρο ορροι οι αν

Καταβασία.

Ο ρ θρι σω μεν ορ θρου βα θε ε ος και αν

τι μυ ρου τον υ υμνον προ σοι οι σω μεν τω Δε

σπο τη και Χρι στον ο ψο με θα δι και ο συ νης

η λι ον πα σι ζω ην α να τε ελ λο ον τα

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα

να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω

ην χα ρι σα α με ε νος (δίσ) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α

τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω

Πα ην χα ρι σα α με ε νος

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι

ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἡγίασται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

ᾠδὴ Γ'. Τῆς ἑορτῆς.

Κ α τηλ θες εν τοις κα τω τα τοις της γης και
συ νε τριψασμο χλουςαι ω νι ους κα το ο χς πε πε
δη με ενων Χρι στε και τρι η μερος ως εκ κη τους
Ι ω νας ε ξα νε εστης του τα φου (δὶς)

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Φ υ λα ξας τα σημαντρα σω α Χρι στε ε ξη
γερ θης του τα α φου ο τας κλεις της Παρ θε νου
μη η λυ μη να με νος εν τω το κω σθ και α
νε ω ξας η μιν Πα ρα δει ει στας πυ λας

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σ ω τερ μου το ζων τε και α θυ τον ι ε ρει ει
ον ως θε ος σε αυ τον ε κου σι ι ως προ σα
γα γων τω Πα τρι ι συ να νε στη σας πα γ γε νη

τον Α δαμ²² α να στα ας εκτου τα φου⁹

Τῆς Θεοτόκου. Ἦχος καὶ εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ο ι λο γοι τῶ Λο γῶσ ὄν τωσ πη γην^Δ α νυ

μνῶ σι σε Α γνητηςσο φι ας βυ θο ον γαρ^Δ ὡσ υ περ

λο ο γον γεν νας^ε τον κρε μα σαν τα⁹ εν αι θε ρι

τας ρο ας²² καιτην γη ην ε πι υ δωρ⁹

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Υ πηλ θες την των κλι μα κων φο ραν^Δ α πει

λῶ σαν συντρι βην τῶσ ε κει σε ζω γρα α φῶσ^Δ ὦ πανα

γι ι α Πη γη^ε δι α σω σα σα⁹ και λα ον υ

πο σει σμῶ²² πε πτω κο ο τος τῶ δο μῶ⁹

Δόξα.

Τ ας μη τρας α γο νῶσ στει ρω σει το πριν^Δ δι

α λυ εις εμ φα νῶσ της Πη γης σῶ το ρει ει θρω^Δ και γαρ

ὡσ τε ε ξα σα συ παρ θε νευ ου σα⁹ τον Δε σπο την

τῶ παν τος²² και τῶσ το ο κῶσ βρα βευ εις⁹

Καὶ νῦν.

Ο υ λο γος ου νῶσ ου δε γλωτ τα τον σον^Δ ε ξι

σχυ ου σιν Α γνη το κε τον ευ φη μη η σαι ^Δ αλλ α σθε
νου ου σιν εν σοι και ε λεγ χε ται ^Γ φι λο σο φων
το σεμ νον ^Ζ και ρη το ο ρων κομ ψο της ^Π

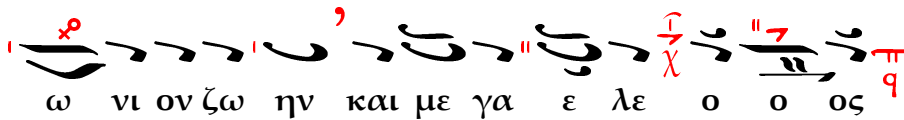
Καταβασία.

Κ α τηλ θες εν τοις κα τω τα τοις της γης ^Δ και
συ νε τριψασμο χλουςαι ω νι ους κα το ο χς πε πε
δη με ενων Χρι στε ^Β και τρι η μερος ^Γ ως εκ κη τους
Ι ω νας ^Ζ ε ξα νε εστης του τα φου ^Π

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων ^Δ θα να τω θα
να τον πα τη η σας ^Δ και τοις εν τοις μνη μα σι ^Δ ζω
^Γ ην χα ρι σα α με ε νος ^Π (δύς) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
τω θα να τον πα τη σας ^Δ και τοις εν τοις μνη μα σι ^Δ ζω
^{Πα} ην χα ρι σα α με ε νος ^Π

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
κα θως προ ει ει πεν ^Δ ε δω κεν η μιν ^Δ την αι

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης, καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς Θεοτόκου.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Τῆ ὑπερμάχῳ.

Ἐξ ἀκενώτου σου Πηγῆς Θεοχαρίτωτε, ἐπιβραβεύεις μοι πηγάζουσα τὰνάματα, ἀενάως τῆς σῆς χάριτος ὑπὲρ λόγον· τὸν γὰρ Λόγον ὡς τεκοῦσαν ὑπὲρ ἔννοιαν, ἰκετεύω σε δροσίξειν με σῆ χάριτι· ἵνα κράζω σοι· * Χαῖρε ὕδωρ σωτήριον.

Ὁ Οἶκος.

Ἄχραντε Θεοτόκε, ἡ τεκοῦσα ἀρρήτως, Πατρὸς τὸν προαιώνιον Λόγον, πλάτυνόν μου τὸ στόμα Σεμνή, συνεισφέρουσά με πρὸς τὸν σὸν ἔπαινον, ὡς ἂν ἀνευφημήσω σε, κραυγάζων τῇ Πηγῇ σου ταῦτα·

Χαῖρε πηγῆ, χαρμονῆς ἀλήκτου·

χαῖρε ῥοή, καλλονῆς ἀρρήτου.

Χαῖρε, νοσημάτων παντοίων κατάλυσις·

χαῖρε, παθημάτων ποικίλων κατάκλυσις.

Χαῖρε ῥεῖθρον διειδέστατον, ὑγιάζον τοὺς πιστούς·

χαῖρε ὕδωρ χαριέστατον, τοῖς νοσοῦσι πολλαπλῶς.

Χαῖρε νᾶμα σοφίας, ἀγνωσίαν ἐξαῖρον·

χαῖρε κρᾶμα καρδίας, ἀμβροσίαν προῖόν.

Χαῖρε κρατὴρ τοῦ μάννα ζωήρῳτε·

χαῖρε λουτήρ καὶ νέκταρ θεόρῳστε.

Χαῖρε, πορθμὸν ἀσθενείας δεικνῦσα·

χαῖρε, φλογμὸν ἀρρώστιας σβεννῦσα.

* Χαῖρε ὕδωρ σωτήριον.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου.

Τῇ ΙΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Συμεῶν ἐπισκόπου Περσίδος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Αὐδελλᾶ πρεσβυτέρου, Γοθαζάτ, Φουσίκ, καὶ ἑτέρων χιλίων ἑκατὸν πενήκοντα. (†344)

Στίχ. Ἐπίσκοπόν σε, Συμεῶν, ἐγὼ μέγαν,

Ἐκ δὲ ξίφους μέγιστον ἀθλητὴν ἔγνω.

Ἄρκτου τὸ δεινὸν Αὐδελλᾶς ἔδυστόμα,

Βδέλλης ἀπλήστου τοῦ Σατᾶν φυγὼν στόμα.

Ἐπιτραπέντος τοῦ θύειν, ἢ τεθνάναι,
Θανεῖν Γοθαζὰτ εἴλετο τμηθεὶς ξίφει.
Τὸ δέριμα Φουσίκ ἐκδεδάρθω μου λέγει,
Χιτῶν ὑφανθεὶς τοῦ Σατανᾶ τῆ κρόκη.
Τέμνουσιν ἀνδρῶν τριπλοπεντηκοντάδα,
Τὴν τριπρόσωπον προσκυνοῦσαν οὐσίαν.
Πίπτουσι Περσῶν ἀμφὶ χιλίους ξίφει·
Ἰδὼν ἔφης ἄν, Παῦλε, Μαρτύρων νέος.
Ἐβδομάτη Συμεῶν δεκάτη ἀπὸ αὐχένα τμήθη.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀδριανοῦ. (†251)

Στίχ. Ἄν οὐκ ἔγνωσ τίς ἐστὶν ὁ φλογὸς μέσον,
Γνώση λαλοῦντος Ἀδριανέ, καρτέρει.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀκακίου, ἐπισκόπου Μελιτινῆς. (†445)

Στίχ. Τῆς ἀκακίας ὁ οἶκος διελύθη,
Τοῦ Ἀκακίου ἐν Χριστῷ κοιμηθέντος.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀγαπητοῦ Πάπα Ῥώμης. (†536)

Στίχ. Θνήσκων τί κράζεις; Σῶτερ ἠγάπησά σε;
Ἄλλ' ἠγαπήθης, Ἀγαπητέ, καὶ πλέον.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ζωσιμᾶ τοῦ ἐν Σολοφκί. (†1487)

Στίχ. Ψύχος Σολοφκί Ζωσιμᾶς κατενίκα,
Ἐχων φλέγουσαν ἐν Χριστῷ τὴν καρδίαν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου ἀρχιεπισκόπου Κορίνθου, τοῦ Νοταρᾶ. (†1805)

Στίχ. Τίς τ' ἄρα οὗτος, ὁ δις κλήσει τε καὶ σήμασι θείοις;
Μακάριος Νοτάρων ἀγλαῶν ἀγλαότερος ὄρηξ.
Κορίνθου γόνος ἡδ' ἄμ' Ἱεράρχης φάνατος, εὐχος,
Χάρμα τε καὶ μέγ' ὄνειαρ ἀπάντεσι πιστοῖς.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παΐσιου, τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ καὶ προορατικοῦ τῆς Λαύρας τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου. (†1893)

Στίχ. Ἐκλεψε Παῖσιος σαλομωρίαίς,
Ἵς σοφὸς Παράδεισον μωράνας πλάνον.

Εἶτα τὸ παρόν, ἐκ τοῦ πεντηκοσταρίου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Παρασκευῆ τῆς Διακαινησίμου, ἐορτάζομεν τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν καὶ Θεομήτορος, τῆς Ζωηφόρου Πηγῆς· ἔτι δέ καὶ μνεῖαν ποιούμεθα τῶν ἐν τούτῳ τελεσθέντων ὑπερφυῶν θαυμάτων παρὰ τῆς Θεομήτορος.

Στίχ. Μάννα, Σιλωάμ, καὶ Στοὰν Σολομῶντος,
Πηγὴν Κόρη σὴν, ἐμφανῶς πᾶς τις βλέπει.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Παρασκευῆ τῆς Διακαινησίμου, πανήγυρις τελεῖται ἐν τῷ ἱερῷ προσκυνήματι τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς τῆς

καλουμένης Παναγίας Τρουπητής ἐν Αἰγίῳ Ἀχαΐας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Παρασκευῇ τῆς Διακαινησίμου, πανήγυρις τελεῖται ἐν τῇ ἱερᾷ μονῇ Παναγίας Χρυσοπηγῆς Χανίων νήσου Κρήτης.

Ταῖς τῆς σῆς Μητρὸς πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει ὡς ἀκολούθως.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ· σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν. (τρὶς)

Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ μέγα ἔλεος. (τρὶς)

* * *

Καὶ ψάλλομεν τὰς λοιπὰς ᾠδὰς τοῦ κανόνος.

ᾠδὴ ζ'. Τῆς ἑορτῆς.

ᾠχος 4 Πα ρ

Ο Παι αἰ δας ἐκ κα μι νου ρυ σα με νος γε
νο ο με νος ἀν θρω πος πα σχει ως θνη τος και δι
α πα θος το θνη τον α φθα ρ σι ας εν δυ υ ει ευ
πρε πει αν ο μο νος ευ λο γη τος των Πα τε ε ρων
Θε ος και υ πε ρε εν δο ο ξος

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Γ υ ναι αι κες με τα μυ ρων θε ο φρο νες ο

πι ι σω σου ε δρα μον ον δε ως θνη τον με τα δα
 κρου ων ε ζη η τουν προ σε κυ νη σαν χαι ρουσαι
 ζω ων τα Θε ον και Πα σχα το μυ στι κον σοις Χρι
 στε ε Μαθη ταις ευ ηγ γε λι ι σα αν το

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Η α να α του ε ορ τα ζο μεν νε κρω σιν Α
 δου την κα θαι ρε σιν αλ λησ βι ο της της αι ω νι ου
 α παρ χην και σκι ρ των τες υ μου ου μεν τον αι τι ον
 τον μο νον ευ λο γη τον των Πα τε ε ρων Θε ον και υ
 πε ρε εν δο ο ξον

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ω ς ο ον τως ι ε ρα και πα νε ορτος αυ τη
 η σω τη ρι ος νυ ξ και φω ταυ γης της λαμ προ φο ρου
 η με ε ρας της Ε γε ρ σε ως ου ου σα προ αγ γε
 λος εν η το α χρο νον φως εκ τα φου σω μα
 τι κως πα σιν ε πε ε λα αμ ψεν

Τῆς Θεοτόκου. Ἦχος καὶ εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Υ δρε ευ σα σθε νο σὸν τες ι α μα τα η
Πα αν αγνος ρε ει γαρ θει ασ εκ πη γης τον γλυ κα
σμον τον α λη θη τον χει μαρ ρὸν τρυ φη ης ον τως
βλυ ζα σα δι ο και πι στει κρὸ νες τες α φθο ο
νες α ρυ σω με θα συ υμ πα αν τες

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ε ενι ι ζει τες ακ ον τας Δε σποι να τα
ξε ε να σθ τε ρα τα παν τας τες πι στες τες γαρ α
λα λας και κω φες ως ευ λα λας δει κνυ υ ει το υ
δωρ σθ τες πασ χον τας τε δει νως θε ρα πε ευ ει και
ι α σιν χα ρι ι ζε ε ται

Δόξα.

Α να α γεις εκ κα μι νων θλι ψε ων δρο
σι ι ζα σα να μα σι ξε νης εκ Πη γης τες προ σι
ον τας σοι Σε μνη φα γε δαι νης λυ τρὸ σται γαρ
αν θρω πος και λω βης τον δε λε προν θε ρα πε ευ

εις και ανθρακας κατεσβεεσας

Καὶ νῦν.

Νεαανιδες και κοραιτην Δεσποιναν και

συυμπαντες ανθρωποι πιστει εκψυχης ανευ

φημη σωμεν λαρως διατρησεις γαρηηλωνυ

ελωπας και ελκηταπονηρα και ογκωσεις

και παρλυτον ιαασαατο

Καταβασία.

Οπαιιδας εκκαμινουρυσαμενος γε

νοομενος ανθρωπος πασχειως θνητος και δι

απαθςτοθνητον αφθαρσι ασενδυυειεν

πρεπειαν ομονος ευλογητος των Πατερων

Θεος και υπερενδοοξος

Χριστος ανεστη εκ νεκρων θανατωθα

νατον πατηησας και τοις εν τοις μνημασι ζω

ην χαρισααμεενος (δὶς) καὶ ἕτερον Ἀγιορειτικόν

X^{Πα}
 ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
 τω θα να τον πα τησας^{Νη} και τοις εν τοις μνημασι ζω
 ην^{Πα} χα ρι σα α με ε νος

A
 να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
 κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

ᾠδὴ γ'. Τῆς ἑορτῆς.

A
 υ τη η κλη τη η και α γι α η με ε ρα
 η μι α των Σαβ βα των η βα σι λι ις και κυ ρι α
 ε ορ των ε ορ τη και πα νη γυ ρις ε
 στι πα νη γυ ρε ων εν η ευ λο γου μεν
 στον εις τους αι ω νας

Δ
 ευ τε του και νου της αμ πε λου γεν νη μα τος

της θει ας ευ φρο συ νης εν τη ευ ση μω
η με ρα της ε γερ σε ως βα σι λει ας
τε Χρι στου κοι νω νη σωμεν υ μνουντες αυ τον
ως Θε ον ειστουςαι ω νας

A ρον κυ υκλωτους ο φθαλ μουουςσου Σι ων
και ι ι δε ι δου γαρ η κα σι ι σοι θε ο φεγ
γει εις ωσφω στη ρες εκ δυ σμων και βορ ρα και θα
λασ σης και ε ω ω ας τα τε κνα σου εν σοι
ευ λο γουν τα Χρι στον ειστουςαι ω νας

Π α τερ παν το κρα α τορ και Λο γε και Πνε ευ μα
τρι σιν ε νι ζο με ε νη εν υ πο στα α σε σι φυ
σις υ περ ου σι ε και υ περ θε ε εις
σε βε βα πτι σμεθα και σε ευ λο γου μεν εις παν
ταςτουςαι ω νας

Τῆς Θεοτόκου. Ἦχος καὶ εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θ εἰ ον η Πη γη η καισε βα σμι ον υ υ δωρ
προρ ρε ει σθ Παρ θε νε υ δωρ πι κω ων γαρ το ρευ
μα α να χαι τι ζει σφο δρωσ ε πι κλη σει
τη θει α της χα ρι τος δι ο σε τι μω
μεν Πη γη εις τς αι ω νας

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Π αν τες το σε πτο ον και ζω ηρ ρυ τον υ υ δωρ
υ μνη σω μεν προ φρονως της γαρ δυσ πνοι οι ας το ρευ
μα κα τα χω ραν ι στα και ε λευ θε ρον ποι
ει προς δι ε ξοδον βα βαι σων θαυμα σι ων
γνη Θε ο κυ η τορ

Χ Ε υ λο γσ μεν Πα τε ρα Υι ον και Α
γι ον Πνευ μα τον Κυ ρι ον

Π οι ον ευ φη μη η σει Πα νυ μνη τε στο ο μα
τς το κς σθ το ξε νον αλ λα και νς ο ποι ος

των θαυμάτων της γης περιβλεψαίτο και

λογοῖς κροτήσεν· οὐκ ἐστὶ τῆ φύσεως

σχυστάσθαι· μαζεύει

Καὶ νῦν καὶ αἰκαίεις τῆς αἰώνας τῶν αἰ

ώνων ἀμην

Ολον ἐπίσοι· οἱ τῆ θάνατος κραατος

ἡ φανισταία θρόον· ὠ βασιλῆς καὶ Κυρί

α βασιλεῖα καὶ γὰρ τὴν ἀθανάτον ζω

ῆν· σὺ ἐπέγασας τὸ ὑδωρ τὸ μαννα· Χρί

στον εἰς τῆς αἰώνας

Χ **Α**ίνου μὲν ἐλογουμέν· καὶ προσκυνουμέν

τον Κύριον

Καταβασία.

Αυτῆς κλητῆς καὶ ἀγιασμένης

ἡμῶν· Σαββάτων ἡ βασιλῆς καὶ Κυρία

ἡ εὐφραντῶν· εὐφραντῶν καὶ πανηγύρις

στι πα νη γυ ρε ων εν η ευ λο γου μεν Χρι
στον εις τους αι ω νας

Χρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι
ην χα ρι σα α με ε νος (δίσ) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ^{Πα}ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνη μα σι
ην χα ρι σα α με ε νος

Ανα στας ο Ι η σους α πο του τα φου
κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἡβλόγηταί σου τὸ ὄνομα καὶ δεδόξασται σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Καὶ φάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ μετὰ τῶν μεγαλυναρίων.

ᾠδὴ θ'

Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μου τον ε θε λου

σι ι ως πα θον τα και τα φεν τα και ε ξα

να σταντατρι η μερονεκ τα φου

Φ ω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου

σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε

πι σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλ λου

Σι ων συ υ δε α γνη τερ που θε ο το ο κε

εν τη ε γερ σειτου το ο κουου σου

Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μου ου ου τον ε ξα

να στα αν τα τρι η με ρον εκ τα φου χρι στον τον

ζω ο δο την

Ω θει ας ω φι λης ω γλυ κυ τα της σου

φω νης μεθ η μων α ψευ δω ως γα α αρ ε

πηγ γει λω ε σεσθαι με χρι τερ μα των αι ω ω νος

Χρι στε η ην οι πι στοι οι οι αγ κυραν ελ πι ι

δος κα τε χοντες α γαλ λο ο με ε θα

Χρι στος το και νον Πα α σχα το ζω ο θυ τον

θυ υ μα α μνος Θε ου ο αι ρων την α μαρ

τι αν κο σμου

Ω Πα σχα το με ε γα και ι ε ρω τα τον

Χρι στε ω σο φι α και Λο ο γε ε ε του

Θε ου και δυ να μισ δι δου η μιν εκτυ πω τε

ρον σου ου με τα σχει ει ει εν τη α νε σπε ε ρω

η με ρα της βα σι λει ει α ας σου

Τῆς Θεοτόκου. Ἦχος καὶ εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Υδα των α πα αν των Κο ρη υ περ κειται

α γνη της Πη γης σε το υ υ δωρ εμ φα νως

δω ρε με νον α παλ λα γην νο ση μα α των δει

νων και ταις ψυ χαι αι αι αις α πασαν την ρω ω σιν

ως υπερφυσινχε ο ομεενον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λυτηρατων νοοσων τον νεονιδε
Σιλωαμ της Πηγης σε Παρθεε νεκαθο
ρωμεν απαντες ομματα γαρ προσλαμβα ανειπη
ρος απααντες δε ερωσιν ανα αναως προς
τη ζωη ποριζο ομεεθα

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οιρωσιν ζητηεντες προσδραμετε Εν τη
Πηγη η γαρ Κορη Παρθεενος εν οικει
τω υδατι σκιρταπιστων και ευφραιαινε πληθυσ
σου ουτωως χρηηεξειστωτε μεενειτην α
μοιβηντωναι τη ησεεων

Χ Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευ
ματι

Χ Μεγαλον ψυχη ημου ουου της τρι

συ πο στα α του και α δι αι ρε του Θε ο τη
τοςτο κρα τος

Υ ψω θη Πη γη ης σ το υ δωρ υ περ
ου ρα νος και της γης τας α βυ υσ σης ταις ρο
αις δι ε δρα με τς το ε στι αμβρο σι ι α ψυ
χης νε εκταρπι στων με λι το εκ πε ε τρας και
η του μαν να δι α α δο ο σις

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των
αι ω νω α μην

Χ αι ρε Παρ θε νε χαι αι ρε χαι ρε ευ λο
γη με ε νη χαι ρε δε δο ξα σμε ε νη σος
γαρ Υι ος α νε στη τρι η μερος εκ τα φου

Ε υ φραι νεις Παρ θε ε νε τον Α να κτα υ περ
φω σ α να βλυ ζσ σα χα α ριν εκ Πη γης
α ε να ον τς τω δι δσ σα κα τεχ θρω ων την ι

σχυν νι ι κας α ει ει ρω σιν και ει ρη η νην και
Αι τη μα των εκ πλη η ρω ω σιν

Καταβασία.

Ο Αγ γε λος ε βο ο α τη Κε χα ρι τω
με ε νη Α γνη Παρ θε νε χαι αι ρε και πα
λιν ε ρω χαι αι ρε ο σος Υι ος α νε στη
τη με ρος εκ τα φου

Φ ω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου
σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε
πι σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλ λου
Σι ων συ υ δε α γνη τε ρ που θε ο το ο κε
εν τη ε γε ρ σει του το ο κου ου σου

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι
ην χα ρι σα α με ε νος (δύς) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

X^{Πα}
 ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
 τω θα να τον πα τησας^{Νη} και τοις εν τοις μνημασι^{δζ} ζω
 ην^{Πα} χα ρι σα α με ε νος^{πρ}

A
 να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
 κα θως προ ει ει πεν^{δζ} ε δω κεν η μιν^{δζ} την αι
 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος^{πρ}

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλάριον, αὐτόμελον.

Ἦχος Δι-θ

Σ
 αρ κι υ πνω σας ω ως θνη τος ο Βα
 σι λε ευ ευς και Κυ υ ρι ος τρι η με ρος ε ξα
 νε ε ε στης Α δαμ ε ε γει ει ρας ε εκ φθο
 ρας και κα τα ρ γη η σας θα α να τον Πα
 σχα της α φθα ρ σι α στου κο σμου ου σω τη η ρι ον

Τῆς Θεοτόκου. Ὅμοιον.

Ἦχος Δι-Θ

Π η γη υ παρ χεις α α λη θως υ δα
 το ος ζω ων τος Δε ε σποινα εκ πλυ νεις ουν νο
 ση η μα τα ψυ χων σω ω μα α των χα α λε πα
 εν τη προς ψα αυ σει μο ο νη σου
 δωρ της σω τη ρι ας Χρι στον η η προ χε ε ου σα

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος Πα-Ϟ

Π ^{Πα} α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω ω ω τον
 Κυ υ ρι ι ι ι ον ^{Δι} αι νει τε τον Κυ ρι ον
 εκ τω ω ων ου ου ρα ^{Πα} α ανων αι νει τε αυ
 τον ε ε εν τοι οι οις υ υ ψι ι ι στοις σοι προ πει
 υ υ μνοστω ω ω Θεε ε ε ω
^{Πα} **Α** ^{Δι} ι αι νει ει ει τε ^Ϟ α αυ το ον ^Ϟ πα α αν τε ες οι
^{Πα} Α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει
 τε ε ε α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει

εις α α αυ του σοι πρε πει υ υ μνος τω ω ω
Θε ε ε ε ω

Του ποιησαι εν αυτοις κριμα εγγραπτον
δο ξα αυ τη

ε σταιπα σι τοις ο σι ι ι οις α α αυ τσ

Ο ^{Πα} **Σ**ταν ρος σου ου Κυ ρι ι ε ζω η και

α να α στα α σις υ υ πα αρ χει τω ω λα

ω ω ω ω σου και επ αυ τω πε ε ε ποι οι

θο ο τες σε τον α να στα αν τα Θε ον η μω

ων υ υ μνου μεν ε λε ε η σο ον η η η μας

Ε

Αινειτε τον Θεον εν τοις αγιοις αυτου· αινειτε αυτον
εν στε

ρε ω μα τι της δυ να α με ως α α αυ τσ

Η ^{Πα} **τ**α φη σου ου Δε σπο ο τα πα ρα δει ει

σον η η νοι οι ξε τω ω γε ε νει τω ων αν θρω

ω ω ω ω πων και εκ φθο ρα ας λυ υ υ τρω ω

θε ε εν τες σε τον α να στα αν τα Θε ον η

μω ων υ υ μνου μεν ε λε ε η σο ον η η η

μας

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν
κα

τα το πληθος της με γα λω συ υ υ νης α α

αυ τῶ

υν Πα τρι και αι Πνευ μα α τι Χρι στον α α

νυ υ μνη σω ω μεν τον α να στα α ντα ε εκ νε ε

ε κρων και προς αυ το ον ε εκ βο ο ω μεν συ

ζω η υ πα αρχεις η μων και αι α να α α α

στα α α α σις ε λε ε η σο ον η η η μας

Ἦχος Δι

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν
εν ψαλ

τη ρι ι ω ω και αι αι κι θα α α ρα

Τρι η μερος α νε ε ε ε στη σχι ρι στε ε

εκ τα φου κα θω ως γε ε ε γρα α α πται

συ νε γει ει ει ρας τον προ πα το ρα α η η

η μων δι ι ι ι ο ο ο σε και αι αι δο

ξα α α ζει το γε νος των αν θρω ω ω ω ω

πω ων και α νυ μνει ει σου τη η ην α να α

στα α σι ιν

Τῆς Θεοτόκου Στιχηρὰ Προσόμοια δ΄.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ. Ἦχος Δι-θ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν εν

χορ δαι αις και αι αι ορ γα α νω

υ υ υ υ δωρ το ο της Πη η γης σω

τη ρι ι ι ο ο ον υ πα αρ χει πα σι ι

τοις α α α σθε νου ου σι προ σε ελ θω μεν

ου ουν πι ι ι ι στει και χα ρι ιν α α ρυ υ

σω ω με ε θα

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ πα σα πνο η αι νε σα α τω τον

Κυ υ υ ρι ον

Φ ρε ε ε ε ε αρ το ο ζω η η ρον Πη
γης τη η ης α α α θα να α του τοις προ ο
σι ι ου ου ου σι πο ο θω ι α α σε
ων πα α ρε ε ε ε χει πλη μμυ ρα αν α α
νε ε ξα α ντλη η τον

Χ Η γι α σε το σκη νω μα αυ του ο
Υ υ υ ψι στος

Ρ ω ω ω ω ων νυ σι ι τας ψυ υ χας το
υ δω ω ωρ τη η ης Παρ θε ε νου οι τω ων
πα θω ω ων εν ρυ υ ποις προς δρα α μω μεν
τη η Κο ο ο ο ρη και τϛ τϛ ςς α α πο ο
πλυ υ νω ω μεν

Χ Τ ου πο τα μϛ τα ορ μη μα τα ευ φραι νϛ σι
την πο λι ιν τϛ Θε ε ου

Σ τα α α α αμνος η η ι ε ε ρα το
 μαν να α α νυ υ υν α φθο ο νως πη γη ης
 εξ α α α ε να α ου προ χε ε ει τοις
 αι αι του ου ου ου σι την χρει α αν πα ας
 α α α ντλη η σω ω μεν

Τὰ αὐτὰ στιχερὰ προσόμοια εἰς δρόμον σύντομον.

Χ Α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω
 αι νει τε αυ τον εν χορ δαιαις και ορ γα α νω

Υ δωρ το της Πη γης σω τη ρι ον υ παρ
 χει πα σι τοις α σθε νου σι προ σελ θω μεν ουν πι ι
 στει και χα ριν α ρυ σω μεθα

Χ Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η
 χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λαγ μου πα
 σαπνο η αι νε σα α τω ω τον Κυ ρι ον

Φ ρε αρ το ζω η ρον Πη γησ της α θα να
τς τοις προ σι ου σι πο θω ι α σε ων πα ρε ε
χει πλημ μυ ραν α νε ξαν τλητον

Χ Η γι α σαι το σκη νω μα αυ τς ο Υ ψι
ςος

Ρ ων νυ σι τας ψυ χας του δω ρ της Πα ρ θε
νς οι των πα θων εν ρυ ποις προς δρα μω μεν τη Κο
ο ρη και τς τς α α πο πλυνω μεν

Χ Τ ου πο τα μου τα ορ μη μα τα ευ φραι
νς σι την πο λιν τς Θε ος

Σ ταμ νος η ι ε ρα το μαν να νυν α φθο
νως Πη γησ εξ α ε να ου προ χε ει τοις αι
τς ος σι την χει αν πα σαν τλη σω μεν

Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Ἦχος πλ. α΄.

Α να στη τω ο Θε ος και δι α σκορ πι σθη
τω σαν οι εχ θροι αυ του και φυ γε τω σαν α
πο προ σω που αυ του οι μι σουντες αυ τον

Π α σχα ι ε ρον η μιν ση η με ρον α να
δε δει κται Πα σχα και νον Α γι ον Πα α σχα
μυ στι κον Πα σχα παν σε βα σμι ον Πα α σχα Χρι
στος ο λυ τρω της Πα σχα α μω μον Πα σχα
με γα Πα σχα των πι στων Πα σχα το πυ λας η μιν
του πα ρα δει ει σου α νοι οι οι οι ξαν Πα σχα παντας α
γι α α ζον πι στους

Ως ε κλει πει κα πνος εκ λι πε τω σαν ως τη
κε ται κη ρος α πο προ σω ω που πυ ρος

Δ ευ τε α πο θε ας Γυ ναι αι κες ευ αγ γε
λι στρια και τη Σι ων ει πα τε δε χου πα ρ η

μων χα ρας ευ αγ γε λι α της Α να στα σε ως

Χρι στου τερ που χο ρευ ε και α γα αλ λου

Ι ι ε ρου σα λημ τον Βα σι λε α Χρι στον θε

α σα με νη εκ του μνη ματος ως νυμ φι ον προ

ερ χο ο με νον

Ου τως α πο λουν ται οι α μαρ τω λοι α πο

προ σω που του Θε ου και οι δι και οι ευ φραν θη

τωσαν

Ακε
ι Μυ ρο φο ροι γυ ναι αι κες ορ θρουβα θε ε

ος ε πι στα σαι προς το μνη η μα του Ζω ο

δο ο ο ο του ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι θον κα

θη με νον και αυ τος προσ φθεγ ξα με νος αυ ται αις

ου τως ε λε γε τι ζη τει ει ει τε τον ζων τα με

τα των νε κρων τι θρη νει ει ει τε τον αφ θαρ τον

ως εν φθο ρα α πελ θουσαι κη ρυ ξα τε τοις αυ

του ου Μαθηταις

Αυ τη η η με ρα ην ε ποι η σεν ο Κυ

ρι ος α γαλ λι α σω με θα και ευφραν θω μεν

εν αυ τη

Π α σα το τε ρ πνον Πα σα Κυ ρι ου Πα σα

Πα σα παν σε βα σμι ον η μιν α νε τει λε Πα

σα εν χα ρα αλ λη λους πε ρι πτυ ξω με θα ω

ω ω Πα σα λυ τρον λυ υ υ υ πης και γαρ εκ τα

φου ση με ρον ω σπε ρ εκ πα στου εκ λα αμ ψας Χρι

στος Γυ ναι α χα ρας ε πλη σε λε ε γων κη ρυ υ

ξα τε Α πο στο ο ο ο λοις

Ἦχος Πα φ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω ω

Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τῶς

αι αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην

Α να στα σε ε ως η η με ε ε ε ρα και

λαμ πρυν θω ω ω με ε εν τη πα α νη γυ υ υ

υ ρει και α λλη λ ς ς πε ρι ι πτυ ξω ω ω ω

με ε ε ε θα ει πω με ε εν α δε ελ φοι και

τοις μι σ ς ς σι ιν η η η μας συγ χω ρη

σω ω μεν πα α αν τα α τη Α να α α στα α α

α σει και αι ου τω βο η η η η σω ω ω ω

μεν Χρι στος α νε στη η εκ νε ε ε κρων θα να

τωω θα α να τον πα τη η η η σας και τοις

εν τοις μνη η η η μα α α α σι ζω ην

χα α ρι σα α με νο ο ο ος

Τὸ Χριστὸς ἀνέστη ψάλλεται τρίς.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ὁ διάκονος: Εὐλόγησον, δέσποτα.

Ὁ ἱερεὺς:

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ λαός: Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ θυμιῶν ψάλλει τρεῖς ἄνευ στίχων τὸ παρὸν τροπάριον·

Ἦχος Πά Πα ρ

Χριστοσ α νε ε στη η εκ νε ε κρων θ α
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ασ και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νοσ

Ἀκολουθῶς ψάλλεται τὸ αὐτὸ ἐξάκις ὑπὸ τῶν χορῶν, τοῦ ἱερέως λέγοντος τοὺς ἐπομένους στίχους.

Στίχ. α΄. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. (ξζ' 2)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. β΄. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός,

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. γ΄. οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. (ξζ' 3) Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν, [ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ.] (ξζ' 4)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. δ΄. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. (ριζ' 24)

Χριστὸς ἀνέστη...

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ θυμιᾷ ὁ ἱερεὺς εἰς μὲν τὸν α΄ στίχον ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης, εἰς δὲ τὸν β΄ εἰς τὸ νότιον μέρος αὐτῆς, εἰς δὲ τὸν γ΄ εἰς τὸ ἀνατολικόν, εἰς δὲ τὸν δ΄ εἰς τὸ βόρειον, εἰς δὲ τὸ Δόξα Πατρὶ ἔμπροσθεν τῆς Προσκομιδῆς, εἰς δὲ τὸ Καὶ νῦν αὐθις ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης.

Τέλος ψάλλει πάλιν ὁ ἱερεὺς·

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας,

Καὶ οἱ χοροὶ ψάλλουσι τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ὕμνου·

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ξε' (65).

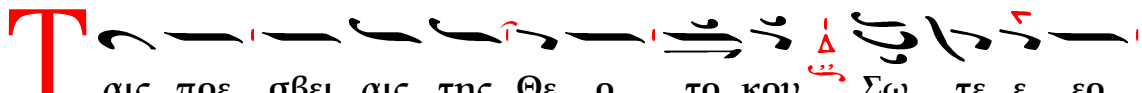
Ἦχος Δι - θ

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. (ξε' 1)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ. (ξε' 2)

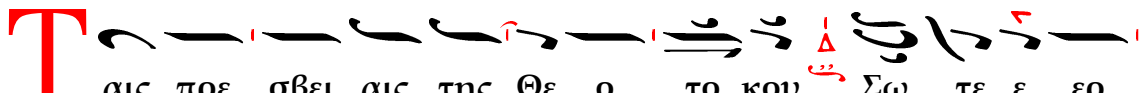

 Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

 σ ω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. Είπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερά τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου φεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου. (ξε' 3)

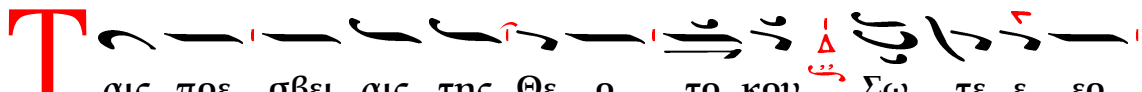

 Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

 σ ω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε. (ξε' 4)

 Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

 σ ω σ ο ν η μ α ς

Δόξα. Καὶ νῦν.

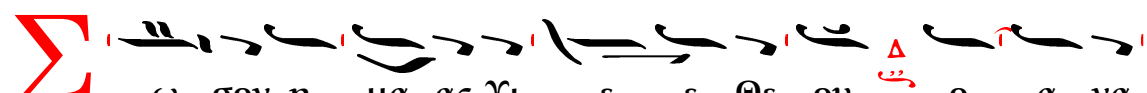
 Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο ο κ ο υ Σ ω τ ε ρ σ ω

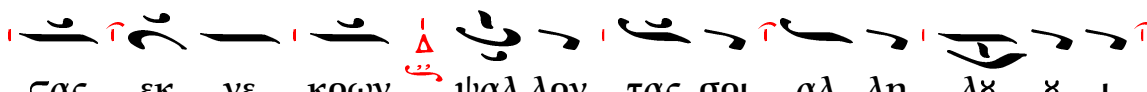
 σ ο ν η μ α α ς

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ξστ' (66).

Στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς. (ξζ' 2)

 Σ ω σ ο ν η μ α α ς Υ ι ε ε Θ ε ο υ ο α ν α

 ς α ς ε κ ν ε κ ρ ω ν ψ α λ λ ο ν τ α ς σ ο ι α λ λ η λ ς ς ι

 α

Στίχ. Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριον σου. (ξζ' 3)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. (ξζ' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Στίχ. Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. (ξζ' 8)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τες αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α

θα να τος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σα ρ κω θη
 ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
 πα ρ θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτω σ ε ναν θρω πη
 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
 θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
 α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι
 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς ξζ' (67).

Ἦχος Πά Πα φ

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐ-
 τοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρω ν θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ
 προσώπου πυρός.

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ
 Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ
 εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νο
 ο ο ο ο ο ο ο ος

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-Θ

Ε ν Εκ κλη σι ι αις ευ λο γει τε τον Θε
ον Κυ ρι ον εκ πη γων Ισ ρα ηλ σω σον η μα
ας Υι ε ε Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε
κρω ω ω ω ω ν

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α

Εἶτα τὸ τροπάριον τοῦ Πάσχα.

Ἦχος Π' Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Ὑπακοή.

Ἦχος Δι-Θ

Π ρο λα βυ σαι τον ορθ ρον αι πε ρι Μα ρι
αμ και ευ ρου σαι τον λι θον α πο κυ λι σθε ντα τ
μνη μα τος η κου ον εκ τ Α γγε λ τον εν

φω τι α ι δι ω υ πα αρ χο ντα με τα νε
 κρων τι ζη τει τε ως αν θρω πον βλε πε τε τα εν
 τα φι α σπα αρ γα να δρα με τε και τω κο σμω
 κη ρυ ξα τε ως η γε ρθη ο Κυ ρι ος θα να τω
 σαστον θα να τον ο τι υ πα ρ χει Θε ου Υι ος
 του σω ζοντος το γε νοςτων αν θρω ω ω πων

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.

Τῆ ὑπερμάχῳ. Ἦχος πλ' Νη ς

Ε ξ α κε νω ω ω τσ Σα πη γης θε ο χα
 ρι τωω τε ε πι βρα βε ε ευ εις μοι πη γα ζα
 σα τα να μαα τα α ε να ως τη ης Σης χα
 ρι ι τος υ περ λο γον τον γαρ λο ο ο γον ως τε
 κσ σαν υ περ εν νοι οι αν ι κε τευ ω Σε
 δρο σι ζειν με ε Ση χα ρι τι ι να κρα ζω ω Σοι
 χαι ρε υ υ δω ρσω τη η ρι ι ον

Κοντάκιον τοῦ Πάσχα.

Αὐτόμελον.

(Ψάλλεται καθ' ἐκάστην μέχρη τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα πλὴν τῶν μεθεόρτων τοῦ Θωμᾶ καὶ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς).

Ἦχος π̄ δ̄ Γα ρ

Ε ι και εν τα φω κα τηλ θες α α θα να α τε
α λλα του Α δε κα θει λες τη ην δυ να α μιν και
α νε στης ως νι κη της Χρι στε ο Θε ος γυ
ναι ξι Μυρο φο ροις φθε γξα με νο ος χαι ρε ε τε
και τοις σοις Α πο στο ο λοις ει ρη νην δω ρου με
νος ο τοις πε σου σι πα ρε χων α α να στα α
σι ι ι ι ν

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Μετὰ τὸ κοντάκιον ἐκφωνεῖ ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί,

Ὁ διάκονος· Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀ΄ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ψάλλεται ἀντὶ τοῦ τρισαγίου ὕμνου, ἀρχομένου τοῦ ἀ΄ χοροῦ.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Ο σοι εις Χρι στον ε βα πτι σθη η η τε ε
Χρι στο ο ο ον ε ε νε δυ υ σα σθε Α

λλη λϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι α (δὶς)

Τὸ τρίτον

Ο σοι εἰς Χρι στον ε βα πτι ι ι ε βα πτι

σθη τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε Χρι

στο ο ο ον ε νε δυ υ σα α σθε ε Α λλη

λϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι α

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τϝ αι ω νας των αι ω

νων α μην

Χ Χρι στο ο ο ον ε νε δυ υ σα α σθε

ε Α λλη λϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι α

Ν ε ε δυ υ υ υ να α α α μἰς

Ο ο ο ο σοι οι οι οι οι οι οι οι

εις Χρι στο ο ο ο ο ο ο ον ε ε ε ε

ε βα α α α πτι ι ι ε βα πτι σθη τε ε

ε ε ε ε ε Χρι στο ο ο ο ο ο ον ε

ε ε ε ε ε νε δυ υ υ υ υ υ σα α α

σθε ε ε ε ε ε Α α α α α λλη λθ

υ υ υ υ υ ι ι ι α α α

* * *

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον ζήτηι τῇ Κυριακῇ τοῦ δ' ἤχου, ἀλληλουΐα ἀποστολικόν, ζήτηι τῇ Πέμπτῃ.

Ἐ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος δ'.

Ἐ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ἐ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Ψαλμὸς ργ'.

Ἐ ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας. (ργ' 24)

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον Κύριε ὁ Θεὸς μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. (ργ' 1)

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος Βου

Ω ς ε με γα λυ υν θη τα ε ερ γα σα Κυ

ρι ε παν τα εν σο φι ι α ε ποι η σας

Ευ λο γει η ψυ χη μθ τον Κυ υ ρι ον Κυ

ρι ε ο Θε ος μθ ε με γα λυν θης σφο δρα

Ω ς ε με γα λυ υν θη τα ε ερ γα σα Κυ

ρι ε παν τα εν σο φι ι α ε ποι η σας

Χ' Η τω η δο ξα Κυ ρι ου εις τες αι ω νας

ευ φραν θη σε ται Κυ ρι ος ε πι τοις ερ γοις αυτου

Ω ς ε με γα λυ υν θη τα ε ερ γα σθ Κυ

ρι ε παν τα εν σο φι ι α ε ποι η σα α α α α

ας

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

(γ' 1-8).

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις, Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀνέβαινον εἰς τὸ ἱερὸν ἐπὶ τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς τὴν ἐνάτην. Καὶ τισ ἀνὴρ χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ὑπάρχων ἐβαστάζετο, ὃν ἐτίθουν καθ' ἡμέραν πρὸς τὴν θύραν τοῦ ἱεροῦ τὴν λεγομένην ὠραίαν τοῦ αἰτεῖν ἐλεημοσύνην παρὰ τῶν εἰσπορευομένων εἰς τὸ ἱερὸν· ὃς ἰδὼν Πέτρον καὶ Ἰωάννην μέλλοντας εἰσιέναι εἰς τὸ ἱερὸν ἠρώτα ἐλεημοσύνην. Ἀτενίσας δὲ Πέτρος εἰς αὐτὸν σὺν τῷ Ἰωάννῃ εἶπε· Βλέψον εἰς ἡμᾶς. Ὁ δὲ ἐπέιχεν αὐτοῖς προσδοκῶν τι παρ' αὐτῶν λαβεῖν. Εἶπε δὲ Πέτρος· Ἀργύριον καὶ χρυσίον οὐχ ὑπάρχει μοι· ὃ δὲ ἔχω τοῦτό σοι δίδωμι· ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου ἔγειραι καὶ περιπάτει. Καὶ πιάσας αὐτὸν τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἤγειρε· παραχρῆμα δὲ ἐστερεώθησαν αὐτοῦ αἱ βάσεις καὶ τὰ σφυρά, καὶ ἐξαλλόμενος ἕστη καὶ περιεπάτει, καὶ εἰσῆλθε σὺν αὐτοῖς εἰς τὸ ἱερὸν περιπατῶν καὶ ἀλλόμενος καὶ αἰνῶν τὸν Θεόν.

Ἀλληλούϊα. ᾠχος α'. Ψαλμὸς πη'.

ᾠχος 4 Κε 8

Α Πα λλη λθ ς ς ἰ α Α λλη η λθ ς ς

ς ἰ ἰ ἰ ἰ α Α α α α λλη η λθ ς ς

ε ε ι ι ι ι α

Ε ξο μο λο γη σον ται οι ου ρα νοι τα θαν

μα σι α σου Κυ ρι ε και την α λη θει α

αν σθ εν εκ κλη σι ι ι α α Α α α γι

ι ι ι ι ων

Α λλη λ ε ε ι α Α λλη η λ ε ε

ε ι ι ι ι α Α α α α λλη η λ ε ε

ε ε ι ι ι ι α

Ο Θε ος ο εν δο ξα ζο με νος εν β ε λη

α γι ων με γας και φο βε ρος ε στιν ε πι

παν τας τ ε ς πε ρι κυ υ υ κλω ω α α αυ τ ε

Α λλη λ ε ε ι α Α λλη η λ ε ε

ε ι ι ι ι α Α α α α λλη η λ ε ε ε

ε ε ε ι ι α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ὁ ἱερεὺς· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.
 Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ λαός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ

ανάγνωσμα.

Ὁ λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

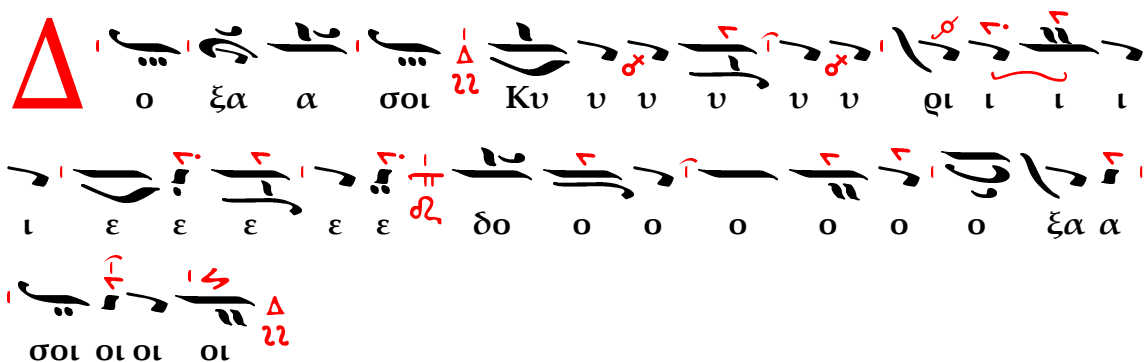
Ὁ ἱερεύς· Πρόσχωμεν.

Καὶ ὁ διάκονος ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον.

(Ἰω. β' 12-22).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναοὺμ αὐτὸς καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἐκεῖ ἔμεινεν οὐ πολλὰς ἡμέρας. Καὶ ἐγγὺς ἦν τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα ὁ Ἰησοῦς. Καὶ εὔρεν ἐν τῷ ἱερῷ τοὺς πωλοῦντας βόας καὶ πρόβατα καὶ περιστεράς καὶ τοὺς κερματιστὰς καθημένους, καὶ ποιήσας φραγέλλιον ἐκ σχοινίων πάντας ἐξέβαλεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ, τὰ τε πρόβατα καὶ τοὺς βόας, καὶ τῶν κολλυβιστῶν ἐξέχεεν τὸ κέρμα καὶ τὰς τραπέζας ἀνέτρεψε, καὶ τοῖς τὰς περιστεράς πωλοῦσιν εἶπεν· Ἄρατε ταῦτα ἐντεῦθεν· μὴ ποιεῖτε τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου οἶκον ἐμπορίου. Ἐμνήσθησαν δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι γεγραμμένον ἐστίν, Ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου καταφάγεται με. Ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ εἶπον αὐτῷ· Τί σημεῖον δεικνύεις ἡμῖν, ὅτι ταῦτα ποιεῖς; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Λύσατε τὸν ναὸν τοῦτον, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερῶ αὐτόν. Εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι· Τεσσαράκοντα καὶ ἕξ ἔτεσιν ὠκοδομήθη ὁ ναὸς οὗτος, καὶ σὺ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερεῖς αὐτόν; Ἐκεῖνος δὲ ἔλεγε περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ σώματος αὐτοῦ. Ὅτε οὖν ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν, ἐμνήσθησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι τοῦτο ἔλεγε, καὶ ἐπίστευσαν τῇ γραφῇ καὶ τῷ λόγῳ ὃν εἶπεν ὁ Ἰησοῦς.

Ἦχος ἰζ' Δι' ς

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

Χερουβικόν. Γρηγορίου Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Πα

Ο ι τα α α α α α α α α α α α α α

 Χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ρου ου ου ου ου ου ου ου ου Χε ε ρου ου βι ιμ

 μυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ στι ι

 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

 ι ι μυ υ στι ι κω ως ει κο νι ι ι

 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

 ι ι ι ι ζο ο ο ο ει ει κο νι ι ι ι ι

 ζον τε ες και αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

 τη η η η η η η η η η η η η η ζω ο

 ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ποι

 ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι α α α α α

 α α α α α α α α α α α α α

 α α α α α α α α α α α α α

 α α α α δι ι ι ι τον τρι σα α α α

γι ι ον υ υ υ υ υ υ υ μνο ο ο ον προ σα α

α α α α α προ σα α α α α α α δο ον τε

εσ ^{Κε} πα σαν την βι ι ο ο ο πι ι ι κη η

η η ην ^{Πα} α πο θω ω ω με ε θα α με ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι ι

με ε ε ε ε ρι ι μνα αν

Ω ^{Πα} ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ως τον

Βα ^{Κε} α α ^{Δι} σι λε ε ε ε ε ε ^{Κε} ιε ε ε

ε βα ^{Δι} σι ι ^{Πα} λε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε βα σι ι ι λε ε ε ε ε ε ε α α

των ο ο ο λων υ πο δε ξο ο ο με ε ε

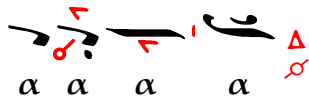
ε νοι

Τ ^{Δι} αις α αγ γε ε λι ι καις α ο ρα α

α α τωως ^{Πα} δο ρυ φο ρου ου ου με ε νον τα α

α α α α ^{Δι} ξε ε σι ιν Αλ λη λου ου ου ου ι ι

ι α α α α α α α α α α α α α α α α

Ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀνθολογίας Θεοδώρου παπα-Παράσχου, Φωκαέως, μετὰ σημάσεως τῶν ῥυθμικῶν ποδῶν καὶ τῶν ἔλξεων, ὡς καὶ τινων ἄλλων σημείων, παρὰ Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη, μουσικοδιδασκάλου.

ΑΘΗΝΑΙ 2003

Λειτουργικά , Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πάσα

Κ Πα
υ ρι ε Ε λε ε η η σον

Κ Πα
υ ρι ε Ε λε ε η σον

Κ Κε Μ Κε
υ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κ Πα
υ ρι ε Ε λε ε η η σον

Π Πα
α ρα α σχϑ Κυ υ ρι ι ε

Π Πα
α ρα σχϑ Κυ υ ρι ε

Π Κε
α ρα α σχϑ Κυ υ υ ρι ε

Π Δι Κε
α ρα α σχϑ Κυ υ ρι ι ε

Π Δι Πα
α ρα α σχϑ Κυ υ ρι ι ε

Π Πα
α ρα α σχϑ Κυ υ ρι ι ε

Κ Πα
αι τω πνευ μα α τι ι ι σϑ

Σ ^{Πα} οι οι Κυ υ ρι ι ε

Α ^{Πα} γα πη σω σε Κυ υ ρι ε η η ι ι

^{Κε} σχυ υς ^Μ μϛ ^{Κε} Κυ ρι ος στε ρε ω μα α α α

^{Δι} α α ^{Πα} μϛ και κα τα φυ γη η μϛ και ρυ υ

^Π υ στη ης μϛ Ἔτερον ἄργον

Α ^{Πα} γα πη η η σω σε ε Κυ υ υ

^Μ ρι ι ι ι ε ε ε η η ι ι ^{Κε} σχυ υ υ υ

^Μ υς μϛ ^{Κε} Κυ ρι ι ο ος στε ρε ε ε

^{Δι} ω ω μα α α α α μϛ και αι κα τα

^{Πα} φυ υ γη η η η η μϛ ϛ και αι ρυ υ υ

^Π ση η η ης μϛ

Π ^{Πα} α τε ρα Υι ον και Α α γι ο ον Πνε

^{Κε} ευ μα ^{Πα} Τρι α δα ο μο ου ου ου σι ον και

^Π α χω ω ρι ι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν ὕἱον τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ

Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε^{Πα} λε ον ει ει ρη η νης ^υθυ ^υσι ^υι ^υαν
 αι ^υαι ^υνε ^υε ^υσε ^υε ^υως
Κ^{Πα} αι με τα τϵ Πνευ μα α το ος οϛ
Ε^{Κε} χο μεν προς το ον Κυ υ ρι ι ον
Α^{Πα} α ξι ι ι ον και δι ι και αι ον
Α^{Πα} γι ος Α γι ο ος Α γι ος Κυ
 υ ρι ο ος Σα αβ βα α ω ωθ ^{Κε} πλη η ρης ο ϛ ρα
 νο ος και η γη της δο ο ο ξη ης οϛ ^υω
 σαν να εν τοις υ υ ψι ι ϛοις ^{Δι} ^{Κε} ευ λο γη με

νος ο ερ χο ο ο με νος εν ο νο μα τι
 Κυ ρι ι ι ς Ω σα αν να α α α α εν
 τοις υ ψι ι ι ςοις
 Α α α μη ην Α α α μη ην
 Σ ε ε υ μν ς ς ς μεν σε ε Ευ
 λο γ ς ς ς ς μεν σοι ευ χα ρι στ ς ς μεν
 Κυ υ υ ρι ε και δε ε ο ο με ε θα α
 α σ ς ο Θε ο ο ς η η μων

Ἐτονίσθησαν ια΄ και ιβ΄ Νοεμ. βιβ΄, ἀντεγράφησαν γ΄ Ὀκτ. βιγ΄.

Ἀφιεροῦνται εἰς τὸν ἀγαπητὸν φίλον
καὶ Πρωτοψάλτην Ἀπόστολον Καλπακίδην.

I.A.

Ὁ δὲ ἱερεὺς κλίνας τὴν κεφαλὴν μετὰ πάσης κατανούξεως εὐχεται,
σφραγίζει τὰ τίμια δῶρα, εἶτα ἐπεύχεται καὶ θυμιῶν τρεῖς ἐκ γ΄ τὰ
ἅγια λέγει ἐκφώνως·

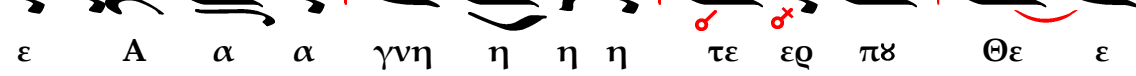
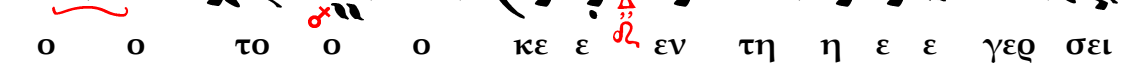

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου,
δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ὁ χορὸς τὸν εἰρμὸν τῆς θ΄ ᾠδῆς.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Ο Α α γγε λο ος ε ε ε βο ο ο α
 τη Κε ε χα ρι ι τω ω με ε ε νη η

 Α γνη η Πααρ θε ε νε ε χαι αι αι αι ρε και

 πα λι ιν ε ε ε ρω χαι αι αι ρε ε ο

 σο ος Υι ο ος α νε ε ε στη η η τρι ι

 η η με ρο ο ος εκ τα α α α α φου

Φ

 ω τι ι ι ζϝ φω τι ι ι ζϝ η νε

 ε ε α α Ι ι ε ε ρϝ σα α α λη ημ

 η γαρ δο ο ξα Κυ ρι ι ι ου ου ου ου

 ε πι σε ε α α νε ε ε τει ει λε ε

 χο ο ο ρε ευ ε ε νυ υ υ υν και αι α γα α

 α α αλ λου ου Σι ι ι ων συ υ υ υ δε

 ε Α α α γνη η η η τε ερ πϝ Θε ε

 ο ο το ο ο κε ε εν τη η ε ε γερ σει

 του ου το ο ο ο ο κϝ ϝ ϝ ϝ σϝ ϝ ϝ ϝ

Καὶ πάλιν ἐπεύχεται ὁ ἱερεύς, καὶ εἶτα λέγει ἐκφώνως·
 Ἐν πρώτοις μνήσθητι, Κύριε, τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεινός),
 ὄν χάρισαι ταῖς ἀγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῶν, ἔντιμον,
 ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς
 ἀληθείας.
 Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει, καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Ὁ χορός· Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

*

Κατ' ἀπαιτήσιν τοῦ Τ.Μ.Ε. τὸ Μεγαλυνάριον τῆς Θεοτόκου. Πρὸς τό, Τὴν τιμιωτέραν.

Ἦχος Δι-θ

Ἦχος Δι-θ

δωρο ζω υ υρ ρη τον τη ης πη η γη η
ης να μα το προ χε ε ο ο ον τον α θα α να
τον δρο ο σι ι σμον το νε κταρ το ο ο θει ει
ει ον την ξε νη η ην α α αμβρο ο σι ι ι
αν το με λι ι ι το ο εκ πετρας πι στει
τι μη η σω ω με ε εν

*

Κοινωνικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Πα-θ

Ἦχος Πα-θ

ω ω ω ω ω μα α α α α α α α
α α α χα α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α

α χα α α α α α α α α α α α
 ρα α α α α Χρι ι ι ι ι ι σω μα α α
 α α Χρι ι στϛ ϛ με τα λα α α α α α α
 α α α α α χα α α α ρα α α α
 α α α α α α α α α α χα α α α
 ρα α α α α α με τα λα α α α α α
 α α α α α α α α χα α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α χα α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α χα α α α α α α α α α βε ε ε
 ε ε με τα α λα α α α βε ε τε ε πη
 η η η η η η η η η η η η η η η η
 η η η η η η η χη η η η η η η η η
 η η η η η η η χη η η η η η η η η η
 η η η η η η η ης α θα α α να α α ρα
 χα α α α α α α α α χα α α α α α θα

Κε Πα
 να α α α α α τσ ς γε ε ε λιε ε ε
 ε ε ε ε ευ σα α α α α α α γε
 ε ε ε ε ευ σα σθε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

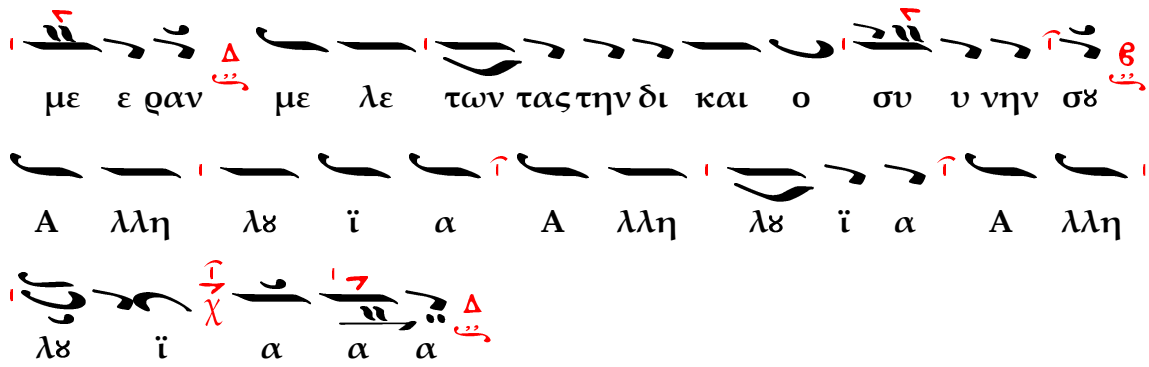
Ὁ χορός, ἀντὶ τοῦ· Εἶδομεν τὸ φῶς·

Ἦχος Πάφ

Χρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ εν τοι οισ μνη μα α σι ζω ην χα ρι σα α με νο
 ο ο ο ο ο ο ο ος

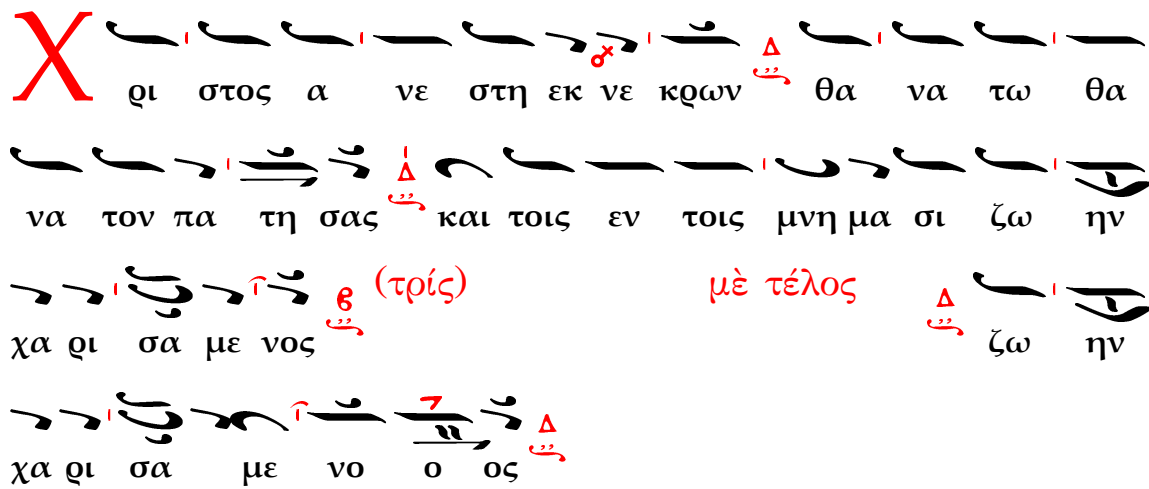
Ἦχος Δι-θ

Πλη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σθ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σθ με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

Καὶ ἀντὶ τοῦ Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου, πάλιν τό·

Ἦχος Δι-Θ

Ὁ ἱερεὺς ἀναφωνεῖ πρὸς τὸν λαόν· Χριστὸς ἀνέστη.

Ὁ λαὸς· Ἀληθῶς ἀνέστη, τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται ἄλλας δύο φορὰς καὶ ἀκολουθῶς·

Ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· Δόξα τῇ αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει.

Ὁ λαὸς ἀποκρίνεται διὰ τοῦ· Προσκυνοῦμεν Αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν.

Καὶ ὁ ἱερεὺς ἀντὶ τοῦ Δι' εὐχῶν κατακλείει διὰ τοῦ· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν... (ὅλον), καὶ

Ὁ λαὸς ἀντιφωνεῖ· Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.
